

TÍN THÁC

Một ngôi làng trên miền sơn cước có tục lệ như sau: Hàng năm, cứ mỗi độ xuân về, mọi người già trẻ lớn bé đều tham dự vào một cuộc thi tìm và hái cánh hoa nở đầu tiên trong ngày đầu xuân. Rồi một buổi sáng trôi qua mà xem chừng như chưa có ai nhìn thấy một cánh hoa đầu xuân nào. Giữa lúc mọi người đang chán nản định bỏ cuộc thì từ trên triền núi cao người ta bỗng nghe vọng xuống một tiếng la mừng rỡ: "Tôi đã tìm thấy", đó là tiếng reo hò của một cậu bé nhỏ nhất trong vùng. Mọi người chạy lên để chia sẻ niềm vui của cậu. Thế nhưng cánh hoa vẫn còn nằm trong một khe đá dưới vực sâu. Muốn được xem là người may mắn nhất trong năm, chính cậu phải là người hái được cánh hoa ấy.

Năm người lực lưỡng nắm sợi dây thừng để giúp cậu leo xuống vực sâu, nhưng cậu bé khóc rống lên không chịu xuống. Người ta lại mang đến một sợi dây thừng khác to hơn, chắc chắn hơn, và mọi người hết lời cổ vũ, nhưng cũng vô vọng. Đột nhiên, như một phép lạ, người ta thấy cậu bé đưa tay lau nước mắt và nói quả quyết: "Tôi sẽ leo xuống vực sâu, nhưng hãy để **CHA TÔI** nắm sợi dây thừng".

+++++

Chúa Giêsu không ngừng đề cao tuổi thơ, Ngài yêu thương trẻ thơ, và coi chúng như mẫu mực của một nhân đức cơ bản nhất trong Nước Trời, đó là lòng tín thác vào Thiên Chúa.

Trẻ em nào cũng sống ngây thơ hồn nhiên và đặt trọn niềm tin nơi cha mẹ

Đối với trẻ em, cha mẹ là tất cả, có cha mẹ bên cạnh là có niềm vui và hạnh phúc. Đó cũng chính là tâm tình mà Chúa Giêsu muốn con người luôn có đối với Thiên Chúa. Ngài gọi Thiên Chúa là Cha với tất cả tâm tình triu mến của một trẻ thơ, và Ngài cũng muốn chúng ta đi vào tương quan mật thiết ấy đối với Thiên Chúa: "Nếu các con không nên giống như trẻ thơ, các con sẽ không được vào Nước Trời". (Mt 18,3)

Quả thật, nếu không có lòng tín thác nơi Thiên Chúa, cuộc sống con người sẽ vô cùng bất hạnh. Nếu con người cắt đứt sợi dây liên kết với Thiên Chúa, con người sẽ rơi vào vực thẳm của khổ đau. Adam, Eva đã khước từ Thiên Chúa, tự đi tìm hạnh phúc và an toàn ngoài Thiên Chúa, họ đã chuốc lấy bao bất hạnh cho mình và cho cả con cháu. Cánh cửa thiên đàng đã khép lại, còn đâu những buổi chiều tà rong chơi chốn địa đàng, còn đâu những lần trò chuyện thân mật với Thiên Chúa. Còn lại gì, nếu không phải là những chuỗi ngày buồn đau, tủi hổ!

Tuổi thơ của thiên đàng đã bị đánh mất vì con người chối bỏ Thiên Chúa. Đó là hình ảnh của một cuộc sống xa lìa hay vắng bóng Thiên Chúa. Con người được tạo dựng cho Thiên Chúa, nên chỉ trong và bởi Thiên Chúa, con người mới đạt được cứu cánh của mình, chỉ trong Thiên Chúa con người mới tìm được niềm vui và hạnh phúc đích thực cho cuộc sống.

+++++

Lạy Chúa, nhờ Chúa Giêsu con một Chúa, Chúa đã cho con được nhận biết Chúa là Cha và dạy con sống cho phải đạo làm con.

Xin củng cố niềm tin trong con, để con biết sống tín thác cho Chúa, và không tìm một nơi nương tựa nào ngoài Chúa.

Sưu tầm